

Pri zlati žili, bolečinah v križu, zastoju krvotoka jeter in nezadostnem izločevanju iz želodca, nastalih zaradi zapeke, se dosežejo vedno odlični uspehi z naravno »Franz-Josefovo« grenko vođo. Bolniki radi jemljejo preizkušeno »Franz-Josefovo« grenko vodo in jo dobro prenese tudi pri večkratni parabi.

Ogl. reg. S. hr. 30.474/35.

Sv. Jurij. Nesreča nikoli ne počiva. Človek se niti ne zaveda, kdaj ga zadene. Tako se je pred kratkim zgodilo tudi v gostilni Koblenec. Vajenec je namreč nesel v roki velik kuhinjski nož in ker ga je precej nerodno držal, se je z njim zbudla v hrbet mimoidoča služkinja, ki je radi rane morala k zdravniku.

Borejši. Pred kratkim so ponoči neznani vlomilci odnesli iz kleti posestnika Martine Jožefa suho meso, mast ter zaseke v vrednosti nad 700 din. — Isto noč so se verjetno isti uzmoviči spr-

vili tudi nad kokoši posestnika Kolmanič Janeza ter Fanč Štefana in na perutnino g. učitelja Stanke Viktorja iz Gederovcev. Vsem trem je odneseno 26 komadov perutnine. Za vlomilci se vrše poizvedbe in so orožniki že na sledu prijateljem kokoši.

Hotiza. V soboto, 22. aprila, je kolesar Zver Stefan podel šestletno deklico Sohočan Marijo, ki je dobila poškodbe na glavi.

Panovec. Žrtev neznanega napadaleca je postal posestnik Filo Gregor. Imenovani se je po dovršenem delu vračal domov, a na potu ga je počakal neznan surovež in ga sedemkrat zabeđel. Radi hudih poškodb so ga morali prepeljati v sobotško bolnišnico.

Turnišče. Minuli teden je povrgla krava nekega tukajšnjega posetnika tele, ki ni imelo repa in odvodnega črevesa. Če bi tele živelo, bi bilo dobro za kak cirkus ali živalski vrt, ker je nekaj sličnega redkost.

z nekim topim predmetom. Starka je bila napadena zvečer, ko se je vračala proti domu z dnine.

Pod sumom krivde je prišel v zapor 32 letni Janez Letonja, ki je pa krivdo tajil. Kot glavna razbremenilna priča je nastopal Letonjin hlapec Narat, kateri je govoril, kakor ga je bil poučil njegov gospodar.

Letonja je bil prepričan, da bo na glavni razpravi 26. aprila oproščen, ker bo edina priča Narat izpovedal, da je bil njegov gospodar ob času umora daleč proč od kraja zločina v gozdu.

Nenadoma prekrizani računi

V ponedeljek, na Jurjevo, pred omenjeno in skoraj gotovo oprostilno razpravo je prejelo mariborsko državno tožilstvo nepodpisano pismo. Pismo je vsebovalo obdolžitve, da je Nežo Lubejevo ubil Letonjev hlapec Janez Narat.

Orožniki na Ptujski gori so prejeli naročilo, da zadevo še enkrat preiščejo. Prijeli so Narata in mu rekli, da ga je v zaporu izdal njegov gospodar kot morilca. V to nastavljeno past se je pravi krivec tudi ujel. Ves srdit od jeze je takoj priznal, da je res on izvršil krvavo dejanje, h kateremu ga je pa nagovoril na zgoraj označeni način gospodar Letonja. Aretirani Narat je povedal orožnikom, da je prišel 16. novembra po umoru domov in je javil gospodarju, kako se je vse izteklo po programu. Letonja je šel nato v klet in je pogostil morilca s poličem vina in z mesom, nakar sta se podala oba k počitku. Denarne nagrade hlapec ni prejel, ker je bil gospodar prehitro pod ključem.

Iz vnebovpijoče krivičnega odtegovanja preužitka sta se rodila v opisanem primeru umor ter nagovor h groznemu zločinu. Božji mlini so tokrat primeroma hitro poskrbeli, da hosta prejela oba zločinca zasluženo plačilo!

Vse pride na dan ...

Preužitkarica žrtev najetega zločinca

Dobrota je sirota

Neža Lubej je izročila svoje posestvo na Janškem vrhu pri Ptujski gori zakoncu Letonja, ker je bila teta žene Janeza Letonje. Izgovorila si je le dosmrtni preužitek v stanovanju, dajatvi v naravi ter v 500 din gotovine.

Kakor navadno pri preužitkarjih je bila tudi v tem primeru dobrota sirota. Letonja ni hotel dajati preužitka in je gruntal ter tuhtal, kako bi se znebil stare ženice, ki mu je sicer podarila posestvo, a ni hotela umreti. Letonjevi so začeli s časom Lubejevo celo pretepatvati in od staršev nahujskani Letonjevi otroci so stanko celo obmetavali s kamenjem.

Na prigovarjanje sosedov stara ženica ni zapustila svoje nekdanje domačije iz bojazni, da bi ne bila ob pravico do preužitka.

Peklenski naklep

Ker Letonja pri vsem nasilju ter slabem ravnanju ni bil kos življenju preužitkarice, je sklenil, da se je bo znebil z najetim umorom. Posrečilo se mu je, da je nagovoril za krvavo dejanje svojega 20 letnega hlapca Janeza Narat, kateremu je obljubil 1000 din, novo obleko in brezskrbno življenje pri njem. Letonja je tudi sam zasnoval načrt za izvršitev umora in dal hlapcu celo železni teležnik, s katerim naj pričaka nadležno stanko in jo pobije. Prezentat je tudi morilca, da je lahko brez skrbi, ker bo sum zločina padel nanj kot gospodarja, katerega bodo po odkritju umorjene zaprli. Izrezal ga bo kot edina priča Narat, ki bo izpovedal, da je bil njegov delodajalec ob času umora z njim v gozdu in daleč proč od mesta, na katerem je bilo izvršeno strašno dejanje.

Vse se je izteklo po načrtu

Lani 17. novembra zjutraj so našli Lubejevo umorjeno s petimi smrtnimi udarci

Zadnji čas nasproti materi ni bil preveč ljubezljiv. Sedaj bo to popravil.

Tiho je odprl vrata in vstopil.

»Hvaljen Jezus!« je nehote pozdravil s pozdravom, ki ga Poljaki in Litvanci običajno rabijo.

»Na veke!« se je slišalo iz kuhinje.

V naslednjem trenutku je mati stala pred Stefanom.

»Stefan, ti si! Hvala Bogu, da te spet vidim. Nekaj mi je reklo, naj spečem medene kolače, katere imaš ti tako rad. Kakor da bi slutila, da boš prišel! Pridi k večerji!«

Šla sta v kuhinjo. Stefan je sedel za mizo, mati pa je dala predenj medeno pecivo. Nato je naredila še jajčnik.

Ko se je Stefan najedel, se je obrnil k materi.

»Veselo novico vam povem: z Nino sem pretrgal zveze.«

»Hvala Bogu!« je vzkliknila starka. »Naposled si jo vendar spoznal! Kaj je storila? Kaj se je zgodilo?«

»Ne izprašujte! Pustil sem jo pač. In tudi gostilno bom pustil, ko dobim drugo mesto.«

»O, kako dober je Bog! In sedaj ostaneš doma?«

»Do jutri opoldne. Potem se bom vrnil in gospodarju povedal, da bom službo pustil.«

Mati je bila tako srečna, da je začela peti neko litvansko pesem.

Stefan je vstal in hodil po kuhinji gor in dol. Dolgočasil se je brez dela.

»Grem v mesto,« je dejal čez čas. »Kmalu se bom vrnil.«

Pesem je nenadoma utihnila. Stefan je odšel. Mati je žalostno zrla za njim.

Fant je zavil v ulico, ki je vodila v središče mesta. Z opazovanjem mestnega vrvenja se je hotel raztresti. Kmalu je bil v glavni ulici. Nekaj časa je postajal in se oziral okrog, potem pa je stopil v neko večjo točilnico in naročil vrček piva.

V drugem koncu gostilniškega prostora je bila gneča okrog človeka, ki je držal v roki zlato uro in verižico.

»Za deset centov ena srečka. Ura je vredna dvajset dolarjev, a jo lahko dobite za deset centov,« je vpil.

Stefan je postal pozoren. Izpil je pivo in se pomešal med množico.

»Zadnja ugodna prilika!« je vpil možakar. »Kupite srečko! Ob devetih bo žrebanje.«

Stefan se je preril v prvo vrsto in je videl, da so že vsi imeli srečke.

Ob devetih se je začelo žrebanje. Ker Stefan ni imel srečke, ga je mož prosil, naj seže v škatljo in potegne iz nje izmed lističev enega. Stefan je ustregel in izročil listič možu.

»Devet sto štirideset!« je zavpil mož.

Srečni lastnik izžrebane številke se je oglasil. Stefan ga je pogledal in spoznal v njem Kvinlana, predsednika socialnega kluba.

ki jih je v Angliji okoli 500.000, že v mirnem času razdeljeni na skupine po najmanj 25 do največ 100 tovornih vozil. V vojnem primeru bodo prejemale bencin samo vozila, ki bodo v teh skupinah. S tem je obveznost prijave vozil avtomatično zaukazana.

Velika riba

Nenavadno veliko ribo, katere jetra so tehtala celih 65 kilogramov, sta ujela z mrežo ribiča brata Jankuliča iz Mljeta. Riba je v naših vodah kaj redka ter je bržkone pripravala za neko angleško ladjo, ki se je ustavila v Mljetu. Mornarji jo imenujejo morski nosorog. Dolga je bila tri in pol metre, ob glavi je imela na vsaki strani po pet škrj, a jezik je bil dolg dvakrat toliko kot volovski.